

Other Powers

Produksjonsår 2013.
1t 15min.

Liv Bugge
Leander Djønne
Jumana Manna.

Kuratert av Susanne Sæther og produsert av Atelier Nord.

OTHER POWERS vises på Trøndelag Senter for Samtidskunst
24. – 28. august kl. 14 – 19 parallelt med videoprogrammet *BEYOND HORIZONS*

OTHER POWERS viser videoarbeider av Liv Bugge, Leander Djønne og Jumana Manna. Felles for kunstnerne er en utforskning av de ytre randsonene av maktens manifestasjoner. Mer spesifikt deler de en interesse for hvordan historiske og samtidige maktstrukturer, så vel som avvik fra disse, får konkrete og ofte bisarre kroppslige uttrykk.

I videoarbeidene blir vi vitne til modernitetens og rasjonalitetens mørkere og til bisarre sider.

OTHER POWERS er kuratert av medieviser og kurator Susanne Sæther. Felles for verkene i programmet er et fokus på hvordan samtidige og historiske maktstrukturer får konkrete og ofte bisarre kroppslige uttrykk.

Liv Bugge "The Dead Layer" (2013)

Liv Bugges arbeider undersøker ofte konkrete, individualiserte uttrykk for overordnede maktstrukturer. I flere verk har hun stilt spørsmål ved offentlige framstillings mytologisering av rasjonalitet og rettferdighet som gode størrelser i samfunnet. Underliggende i begge Bugges videoer er referanser til historiske demoniseringsprosesser.

I Bugges nyeste video, *The Dead Layer* (2013), er vi vitne til et slags terapeutisk ritual som tar form av en omvendt eksorsistisk seanse, en demoninndrivelse fremfor - utdrivelse. Scener fra seansen er sammenklippet med opptak fra et rettslokale og et kirkerom; offentlige forsamlingsrom hvor samfunnets vurdering av godt, ondt og moral håndheves gjennom ritualiserte praksiser. Ved å fokusere på interiørdetaljer som ornamentering og materialvalg, markerer Bugge at utøvelse av strukturell makt formes av en rekke mindre, menneskelige beslutninger. Mer spesifikt reflekterer arbeidet over endringen av Den norske kirkes synsbekjennelse i 2011. I den reviderte formuleringen, som siteres delvis i filmen, framstår den menneskelige ondskap som gjenstand for forhandling, og blir dermed mulig å velge bort. Slik det destruktive i oss fortsatt blir betraktet som et tabu, antyder kunstneren at vi kontinuerlig er utsatt for en form for samfunnsmessig eksorsisme.

Liv Bugge "Hyperborean-Room Ballads" (2008)

Liv Bugges andre film i programmet, *Hyperborean-Room Ballads* (2008), foregår på et hotellrom i Antwerpen. Gjennom en telepatiseanse utført av en kongolesisk dyretolk etablerer Bugge kontakt med sin far og hans følgehund. Framstillingen fra hotellrommet avbrytes av opptak av utstoppede dyr fra Royal Museum for Central Africa i Tervuren i Brussel, som har verdens største samling av sentralafrikanske objekter. Som et temporalt dokument kan samlingen ses som et lager for jakttrofeer og død. En animert sekvens som demonstrerer korrekt utførelse av utstoppingsprosedyren etablerer en parallell mellom dyrisk og kulturell død, kontrastert med spirituell animasjon. Arbeidets tittel henspiller på myten om det hyperboreanske folket, som ifølge gresk mytologi var en spirituell stamme som levde i evig solskinn på Nordpolen. Desto lenger de trakk seg unna det nordlige polpunktet, desto mørkere ble det. Eftersom mørket senket seg satte degenereringen inn, og kulminerte på Sydpolen. I moderne tider har slike ideer blitt utnyttet i rasistiske teorier og retorikk. Slik spiller arbeidet på elementer i samtidens fortellinger om det koloniale Belgisk Kongo, og refererer samtidig implisitt til eldre framstillinger, som romanen *Heart of Darkness* (1902) av Joseph Conrad.

Jumana Manna "A Sketch of Manners (Alfred Roch's Last Masquerade)" (2012–2013)

Berlin-based, Palestinian artist, Jumana Manna. Jumana Mannas arbeid utforsker konstruksjonen av menneskelig identitet i forhold til historiske narrativer og subkulturelle eller atletiske grupperinger. Videoene hennes vever ofte sammen portretter av moralsk tvilsomme karakterer eller hendelser, hvor aspekter av kroppslig disiplinering, skulpturering eller maskerade framhever hvordan kroppen er åsted for maktforhandlinger.

A Sketch of Manners (Alfred Roch's Last Masquerade) (2012–2013) er det første fragmentet av *Imagined Cities*, et pågående arbeid som utforsker imaginære dimensjoner ved Jerusalem og Los Angeles som «lovede land», hinsides den ordinære eller virkelige byen. Kunstneren har selv bodd i begge byene. Filmen vektlegger aspekter ved modernitet som var særegne for Palestina, sett gjennom ideen om farse: teatralitet, kunstighet og makeup, så vel som det splittede forholdet mellom Palestina og vesten. Den viser spor av den palestinske overklassens urbane livsstil, en livsstil som i hovedsak har forsvunnet med destruksjonen av Palestinas bysentre. Brev, fotografier og memoarer fra tiden før delingen av Palestina avdekker et liv preget av hedonisme og promiskuitet, som ikke nødvendigvis stod i motsetning til den tiltagende kampen mot delingen.

A Sketch of Manners tar utgangspunkt i et bestemt svart/hvitt-fotografi fra 1942, som viser velklede urbane palestinere utkleddt som Pierrot-figurer poserende foran kameraet. Research avdekket at bildet ble tatt under en maskerade arrangert av Alfred Roch. Roch var medlem i palestinsk nasjonalråd, og holdt fra 1920-årene årlige maskeradeball. Filmen rekonstruerer lekent scener fra det angivelig siste selskapet hans i 1942, og gir innblikk i et lite eksponert livsnyteraspekt ved det moderne, urbane Palestina midt i en politisk kamp for selvstendighet.

Leander Djønnes "Void to Void" (2007)

Gjennomgående i alle Leander Djønnes arbeider er en kontemplasjon over den menneskelige tilstanden i forhold til historiske og samtidige maktstrukturer, særskilt over forholdet mellom undertrykt og undertrykkeren. Videofilmen *Void to Void* (2007) er en del av trilogien *Internal Displacement*, som også inkluderer *Internal*

Displacement (2009) og *Magnified to Zero* (2009). Alle filmene er basert på en framstilling av tid og bevegelse i et gitt rom. De består primært i kameraets bevegelse gjennom ulike landskaper, akkompagnert av et lydspor som understreker den perseptuelle forflytningen som finner sted. Ideer om sosial og politisk makt over selve livet gjengis her gjennom kroppens fenomenologiske erfaring av eget nærvær, eller dens fravær av nærvær. Landskaper og steder kameraet passerer representerer ulike indre forestillinger om undertrykking som avløses av en indre frigjøring.

Void to Void framstiller en passasje gjennom de grunnleggende naturelementene vann, jord, stein og luft, fulgt av et lavfrekvent lydspor på grensen av det sansbare. Filmen starter 70 meter under vann. Etter å ha brutt vannskorpen beveger vi oss inn i et øde landskap av gress og mose. Reisens siste del tar oss med gjennom en tom hule som har vært åsted for hedenske ritualer, før vi beveger oss gjennom en sprekke i huleveggen og ut i åpen himmel. Slik gjengir *Void to Void* metaforisk den fysiske og kroppslige erfaringen av en frigjøringsprosess.

Prosjektet er støttet av Norsk kulturråd og Norsk filminstitutt.